AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 98v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

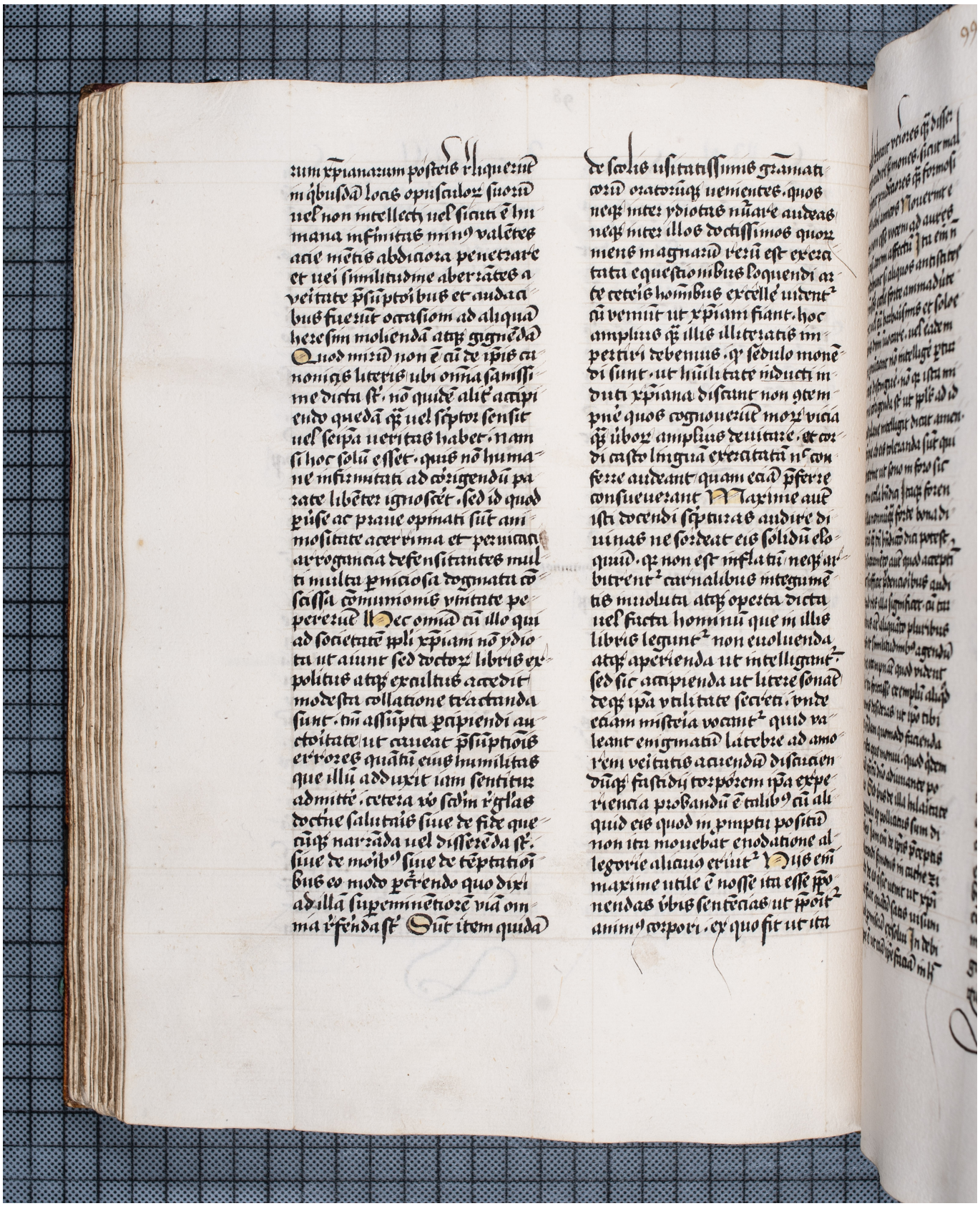

rum xpianarum posteris relinquerent
m ꝑbus ad laudes opusculorum suorum
uel non intellecti uel sicuti è hu
mana infirmitas minus valentes
acie mentis abdicata penetrare
et uel similitudine aberrantes a
ueritate psuptoribus et audacia
bus fuerunt occasionem ad aliquam
heresim moliendam atq; gignendam
Quod mirum non è cui de ipsis ca
nonicis literis ubi omnia sanctissi
me dicta st. nō quidem aliter accipi
endo quedam q̃ uel scptor sensit
uel scipsa veritas habet. Nam
si hoc solum esset. quis nō huma
ne infirmitati ad corrigendum pa
rate libenter ignoscet. sed id quod
pūse ac prauae opinati sunt am
ositate acerrima et pertinaci
arrogancia defensitantes mul
ti multa pnicosa dogmata con
sassi communionis vinculo pe
pererunt Nec omnia cum illo qui
ad sectandum ipsi xpiam nō ydio
ta ut aiunt sed doctor libris ex
politus atq; exercitus accedit
modesta collatione tractanda
sunt. tum assumpta sapiendi au
ctoritate ut caveat psumptionis
errores quantum eius humilitas
que illum adduxit iam sentitur
admittere. cetera vero sed in regulas
doctine salutaris siue de fide que
cumq; narranda uel disserenda st.
siue de moribus siue de temptationi
bus eo modo perendo quo dixi
ad illam supeminentiorem viam om
ma referenda st. Sunt item quida

de seculis usitatissimis grammati
corum oratorumq; uementes. quos
neq; inter ydiotas numerare audeas
neq; inter illos doctissimos quor
mens magnarum rerum est exercita
tata equestrium loquendi ar
te ceteris hominibus excellere uident
cum venerunt ut xpiani fiant. hoc
amplius q̃ illis illiteratis im
pertiri debemus. q̃ sedulo mone
di sunt. ut humilitate inducti m
duti xpiana discant non quem
pnē quos cognouerunt mores vicia
q̃ uborum amplius deuitare. et cor
di casto linguam exercitatam non con
ferre audeant quam eam ad pferre
consueuerant Maxime aut
isti docendi scptuas audire di
uinas ne sordeat eis solidum elo
quium. q̃ non est inflatum neq; ar
bitrent carnalibus integumen
tis muluta atq; operta dicta
uel facta hominum que in illis
libris leguntur non euoluenda
atq; aperienda ut intelligantur.
sed sic accipienda ut litere sonant
deq; ipa vtilitate secreta. vnde
eadem mistria vocantur quid va
leant enigmatum latebre ad amo
rem veritatis acriendum disiacen
dumq; fastidium corporem ipa exper
iencia probandum est talibus cum ali
quid eis quod in pmptu positum
non iam moueat enodatione al
legorie aliquo erituri Quis enim
maxime utile è nosse iam esse spo
nendas vobis sentencias ut spiritus
animus corpori. ex quo fit ut ita